

**ΕΝΩΣΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΟΥ**

Δ' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

1979

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Δ' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ Ε.Δ.Η.Κ., ἀφοῦ ξεπέρασε τὴ μεγάλη κρίση ποῦ τὴς προκάλεσε ἡ ἐκλογικὴ ἀστυχία τοῦ 1977, ἡ μεθοδευμένη ἐπίθεση τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ ὁ ὀπορτουρισμὸς μερικῶν ἀπόδρων στελεχῶν τῆς, ἐνισχυμένη ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς βάσης, ὅπως ἀποδείχτηκε στὶς πρόσφατες δημοτικὲς ἐκλογές, ἀπευθύνει στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τὴν ἀκόλουθη διακήρυξη τῆς Δ' Πανελληνίας Διάσκεψης τῶν στελεχῶν τῆς, ποῦ ἐγένεε στὴν Ἀθήνα στὶς 9 καὶ 10 Δεκεμβρίου 1978.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τὸ ἐπίμονο λαϊκὸ αἶτημα γιὰ τὴν ἐμπέδωση αὐταστικής Δημοκρατίας στὴ Χώρα καὶ τὴν κατοχύρωση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας, δὲν κατόρθωσε νὰ βρεῖ ἀκόμα τὸ δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίησή του. Καὶ τοῦτο, γιατί στὸν ἐλληνικὸ πολιτικὸ ὀρίζοντα καλλιεργεῖται — θελημένα ἢ ἀθέλητα — ἐντὸς αὐγχυσῆς, ποῦ νοθεύει τὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ φρόνημα τοῦ Λαοῦ, στενεύει τὶς δυνατότητες νὰ κάνει τὶς σωστὲς πολιτικὲς του ἐπιλογές, καὶ προπάντων καλλιεργεῖ τὴν ἐντύπωση πὺς εἶναι μάταιος ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας.

Ἀπ' αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις πηγάζει τὸ χρέος γιὰ κἄθε πολιτικὸ φορέα νὰ προσδιορίσει μὲ σαφήνεια τὸν ἰδεολογικὸ του προσανατολισμὸ. Καὶ ἀκόμα — μέσα ἀπὸ τὸ δυναμισμό τοῦ κοινωνικοῦ «γίνεσθαι» — νὰ προδιαγράψει τὴν τακτικὴ καὶ τὴ στρατηγικὴ ποῦ θὰ τὸν ἀδηγήσουν στὴν πραγμάτωση τῶν ἰδανικῶν του.

Ι Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

1. Η Δημοκρατία που πιστεύουμε

Η Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου είναι το Κόμμα που πιστεύει στην ιδεολογία του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού. Αποβλέπει να θεμελιώσει στην Ελλάδα ένα πολίτευμα που θα βασίζεται στην αφαλιζευτή Λαϊκή Κυριαρχία για να υπηρετεί τις ακόλουθες βασικές αρχές:

- Την πολιτική ελευθερία
- Την κοινωνική δικαιοσύνη
- Τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας της ζωής, και
- Την κατοχύρωση της εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Χώρας.

Έτσι μόνο η Δημοκρατία θα γίνει ουσιαστική και θα πάρει να είναι κενός τύπος, ώστε να μπορούμε να πούμε ότι η Ελλάδα είναι πράγματι Κράτος «Λαϊκής ευημερίας», ανεξάρτητο και κυρίαρχο.

Για την Ε.ΔΗ.Κ.:

ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ σημαίνει ότι μοναδική πηγή της εξουσίας είναι η αδέσμευτη βούληση του Έλληνικού Λαού.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ σημαίνει ότι το άτομο ή' απολαμβάνει όλα τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, όπως τα καθορίζουν ή' Οικουμενική και ή' Ευρωπαϊκή Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Σημαίνει ακόμα τη διεκδίκηση της εξουσίας από περισσότερα πολιτικά κόμματα, που θα εναλλάσσονται στην κυβέρνηση δαστέρα από ελεύθερες και τίμες εκλογές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ σημαίνει ότι όλοι οι Έλληνες θα έχουν ίσες ευκαιρίες για να σταδιοδρομήσουν και να ολοκληρώσουν την προσωπικότητά τους, απαλλαγμένοι από τό άγχος της ανασφάλειας στη ζωή τους.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ σημαίνει τη συνεχή άηρδα του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου του Λαού.

Η ΕΔΑΦΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ της Χώρας είναι έννοια αυτόνομη.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ σημαίνει ότι ό Έλληνικός Λαός θα είναι κυρίαρχος να ρυθμίζει «τό του οίκου του», μέσο στά πλαίσια της ισότημης και συνεχώς έντεινόμενης συνεργασίας τών ελεύθερων Λαών.

2. Οι Ιστορικές μας καταβολές

Η Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου αποτελεί τη σύγχρονη έκφραση του πνεύματος της Επανάστασης του 1909, που πρόβαλε έπιτακτικά το αίτημα της Λαϊκής Κυριαρχίας και, παραμερίζοντας κάθε αντίδραση, άνοιξε τις λεωφόρους για την κοινωνική, πολιτική και οικονομική πρόοδο της Χώρας. Αυτό το πνεύμα μεταουσιώθηκε από τον Έθνάρχη Έλευθέριο Βενιζέλο στο μεγαλείο της Ελλάδας του 1910-1920. Κι έδωσε στον Έλληνικό Λαό τη δυνατότητα να επιλέγει τους ιδεολογικούς του στόχους, για να μπορεί κάθε τόσο να προσαρμόζεται στη μεταβαλλόμενη κοινωνική πραγματικότητα και να μένει πάντα στην πρωτοπορία. Όσοι εμπνέονταν απ' αυτό το πνεύμα επί Βενιζέλου ήταν φιλελεύθεροι, επί Πλαστήρα και Γ. Παπανδρέου έγιναν πρόμαχοι της Πολιτικής Δημοκρατίας, επί Α. Παπαναστασίου αναδείχτηκαν πρόδρομοι του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού.

Η Ε.ΔΗ.Κ. είναι ο απαλόκνυτος συνεχιστής των πολιτικών φορέων της μεγάλης δημοκρατικής παράδοσης που πρωτοστάτησαν στην εθνική μας ολοκλήρωση και σ' ό,τι πιο προοδευτικό έχει πραγματοποιήσει ο σύγχρονος Έλληνισμός.

Από το ιστορικό μας παρελθόν αντιλούμε με περηφάνια την πείρα και το διδάγμα, ώστε κάτω από τις σημερινές συνθήκες, «μέ λογισμό και μέ δυνάει», να διαπιστώνουμε πως τα ιδανικά του Λαού συνοψίζονται στο Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό της Ελληνικής Κοινωνίας. Στην εγκαθίδρυση, δηλαδή, μιας κοινωνίας που θα πάψει η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο και δεν θα θυσιάζεται για όποιονδήποτε άλλες σκοπιμότητες ή έλευθερία και η αξιοπρέπεια του ατόμου.

Έτσι, η Ε.ΔΗ.Κ., μετά την αυτόκαθάραση που ακολούθησε την έκλογική ήττα του 1977, έχει ξεκαθαρισμένους ιδεολογικούς στόχους και σαφή πολιτική θέση και άποσπολή.

3. Η δυναμική της Ιστορίας

Η ανθρώπινη ζωή και σε μεγαλύτερο βαθμό η κοινωνική ζωή, δεν είναι στατική. Είναι μια άστομάτηση κίνηση, μια άνεση αλλαγή.

Σ' αυτή τη διαδικασία μερικοί κινούνται προς τα πίσω. Μερικοί προχωρούν με βήμα σημειώτο. Άλλοι κινούνται ταχύρρυθμα προς τα εμπρός. Και άλλοι στοχεύουν στη βίαιη άνατροπή.

Έτσι, στο κοινωνικό «γίγνεσθαι» διακρίνουμε καθαρά την

άντιδραση, τή συντήρηση, τήν εξέλικτική αλλαγή και τή βίαιη άνατροπή.

Ἡ Ε.Δ.Η.Κ. άντιμάχεται τήν άντιδραση, πού οδηγεί στήν όπισθοδρόμηση. Άντιμάχεται και τή συντήρηση, πού άποτελεί άνάσχυση στήν κοινωνική πρόοδο.

Είαι το Κόμμα πού θέλει νά έκφράσει τό λαϊκό πόθο γιά ταχύρρυθμη εξέλιξη τής 'Ελληνικής Κοινωνίας. Είναι τό Κόμμα πού πιστεύει ότι ίδανικό του λαού μας είναι ή εξέλικτική αλλαγή στις κοινωνικές και οικονομικές δομές, με τάλημ και με σύνεση. Χωρίς τήν περιπέτεια τής βίαιης άνατροπής, πού σέ σπάνιες περιπτώσεις δικαιώθηκε από τήν Ιστορία.

4. Ἡ πολιτική μας θέση

Ἡ Ε.Δ.Η.Κ. πιστεύει ότι στήν 'Ελλάδα δέν έχουν δημιουργηθεί ταξικά στεγανά, όπως συμβαίνει σ' άλλες χώρες. Χαρακτηριστικό όλων τών κοινωνικών στρωμάτων είναι ή μεγάλη κινητικότητα τών μελών τους. Άπόδειξη και τό γεγονός ότι ή ηγεσία τής Χώρας — πολιτική, πνευματική, οικονομική, στρατιωτική, εκκλησιαστική κτλ. — δέν έχει άποκλειστικό κληρονομική προέλευση. Δέν είναι φυσικά ούτε και άξιοκρατική. Είναι τό άποτέλεσμα τών ιδιότυπων κοινωνικών συνθηκών του Ιστορικού μας βίου. Στήν 'Ελλάδα επίσης δέν έχει διαμορφωθεί «ταξική συνείδηση» σε βαθμό πού νά είναι προσδιοριστική τής συμπεριφοράς τών άτόμων και τών ομάδων. Άπόδειξη και ή ετερόκλητη σύνθεση του σώματος τών όπαδών και ψηφοφόρων τών κομμάτων.

Παντού όμως, και στους άγρότες και στους άστούς, και στους εργοδότες και στους εργαζόμενους, και στον ενεργό πληθυσμό και στους άπόμαχους, και σ' αυτούς πού εργάζονται πνευματικά και σε κείνους πού δουλεύουν με τό χέρι, υπάρχουν σωστοί 'Ελληνες.

Στήν επιδίωξη της, επομένως, γιά τή δομική μεταβολή τής ελληνικής κοινωνίας, ή Ε.Δ.Η.Κ. δέ στηρίζεται σε μία συγκεκριμένη τάξη ή ομάδα τάξεων. Άλλά σ' όλους τους σωστούς 'Ελληνες, πού βάζουν πάνω άπ' τό άτομικό ή ταξικό, τό κοινωνικό συμφέρον — τό συμφέρον όλόκληρου του λαού μας. Άγκαλιάζει πολιτικά τό σύνολο τών προοδευτικών δυνάμεων πού πιστεύουν στήν άνάγκη νά άποτραπεί ή πώλωση και νά πραγματοποιηθεί εξέλικτικά ή κοινωνική πρόδος.

Τό δίλημμα της επιλογής ανάμεσα σε «έθνικοφρονες» και «μιάσματα», σε «μαρξιστές» και «αντιμαρξιστές», σε «εύρωπαϊστές» και «αντιευρωπαϊστές», που καλλιεργείται συστηματικά όχι μόνο απ' την ντόπια ολιγαρχία αλλά κι απ' τό δογματικό κατεστημένο στη Χώρα, οδηγεί τό Λαό και μοιραία οδηγεί σε έθνικες περιπέτειες.

Ή Ε.Δ.Η.Κ., έκφραστής τών προδευτικών δυνάμεων τού τόπου, είναι ό πολιτικός φορέας που την υλοποίηση της μεγάλης αλλαγής την όραματίζεται με στερωμένα τό πόδια στό «έλληνικό έδαφος», ώστε να μην πέσει ό Λαός στις παγίδες που ή ζωή και οι διεθνείς συνθήκες μπορεί να στήσουν, και να μην καταστραφεί ή ανεκτίμητη πολιτιστική κληρονομιά τού Έθνους.

Έτσι, τό Κόμμα τού Δημοκρατικού Σοσιαλισμού είναι ό πραγματικός έγγυητής για την ομαλότητα τού πολιτικού βίου, την κοινωνική γαλήνη και την πρόοδο τού Λαού μας.

5. Τι μας χωρίζει απ' τό ολιγαρχικό κατεστημένο

Στην Ελλάδα, ή οικονομική ολιγαρχία, τό αναχρονιστικό κατεστημένο και τό κατόλισμα τού φασισμού στεγάζονται στό ίδιο κόμμα, που αλλάζει συχνά όνομα — Λαϊκό Κόμμα, Έλληνικός Συναγερμός, ΕΡΕ και τώρα Νέα Δημοκρατία — αλλά παραμένει πάντα τό ίδιο. Είναι ή πολιτική έκφραση της συντήρησης και της αντίδρασης. Και γι' αυτό ή βασική αίτια της μόνιμης ανωμαλίας στην πολιτική ζωή τού τόπου. Ή πρόσφατη εμφάνιση άκροδεξιού σχήματος δεν παράλλοσει ή διαπίστωση. Γιατί ή παρουσία του στην πολιτική ζωή είναι τελείως όριακή.

Ή Ε.Δ.Η.Κ., τό Κόμμα της εξέλικτικής αλλαγής, διαφέρει από τη Δεξιά στις ακόλουθες βασικές θέσεις:

α) Ή Δεξιά μάχεται για τη συντήρηση τού κεφαλαιοκρατισμού. Ή Ε.Δ.Η.Κ. αποβλέπει στό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

β) Ή Ε.Δ.Η.Κ. επιδιώκει την αλλαγή για να λυτρώσει τό Λαό από τό κατεστημένο. Ή Δεξιά προσφεύγει στην «αλλαγή», όταν κινδυνεύει να χάσει την εξουσία και μόνο για να συντηρήσει τό κατεστημένο. Γι' αυτό πολέμησε τις μεγάλες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, όπως ή κοινωνική ασφάλιση τών εργατών (Ι.Κ.Α.) και τών αγροτών (Ο.Γ.Α.), για να τις εφαρμόσει φαλκιδευμένες φυσικά — μόνο όταν ή έπιμονή της στην άρνηση κινδυνεύει να οδηγήσει σε ανατροπή τού κατεστημένου. Τό ίδιο συνέβη μετά την πτώση της

δικτατορίας, με την αναγνώριση του Κομμουνιστικού Κόμματος, την επικύρωση της αποπομπής της βασιλείας, την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και τις κομματικές «εθνικοποιήσεις».

γ) Ή Ε.Δ.Η.Κ. πιστεύει στην ασφαλισμένη Λαϊκή Κυριαρχία και γι' αυτό δε δέχεται να μένει αναπάντητο μέχρι σήμερα το τρομερό ερώτημα του Γεωργίου Παπανδρέου στους δύο ανέλθοντες αγώνες: «Ποιός κυβερνά τον τόπον αυτό;» Ή Δεξιά και οι ξένοι συνεταιρεί της είναι αίτια της σημερινής ολοκληρωτής Λαϊκής Κυριαρχίας.

δ) Ἐλευθερία χωρίζει την Ε.Δ.Η.Κ. ἀπ' τὸ Κόμμα τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς, ποῦ ζητεῖ νὰ βρεῖ «προστάτες» καὶ γίνεται κάθε φορά ὑποτακτικός κάποιου ἰσχυροῦ τῆς Γῆς. Τὸ δόγμα «ἀνηκούμε στὴ Δύση» προσβάλλει καὶ τὸ ἐθνικὸ φιλότιμο καὶ τὴν ἱστορικὴ κληρονομιά μας. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ε.Δ.Η.Κ. εἶναι πολιτικὴ Ἐλευθερίας Βενιζέλου καὶ ὄχι πολιτικὴ τῆς «μικρῆς ἀλλ' ἐντίμου Ἑλλάδος», οὔτε πολιτικὴ τῶν συνεχῶν ἀποχωρήσεων τύπου Ἀνταρκίδα ἢ Τσαμπερλαῖν, ποῦ τελικὰ ὀδηγεῖ στὴν κατασχὴν καὶ τὴν καταστροφὴ.

Ἡ Ε.Δ.Η.Κ. ἀποβάλλει στὴν πολιτικὴ ἔνωση τῶν Ἑυρωπαϊκῶν Λαῶν, γιὰ νὰ ὑλοποιηθεῖ τὸ ἱδανικὸ τοῦ Δημοκρατικοῦ Ἰσολισμοῦ καὶ νὰ κατοχυρωθεῖ ἡ Παγκόσμια Εἰρήνη. Ἡ ἰσοτιμὴ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στοὺς εὐρωπαϊκοὺς ὀργανισμοὺς εἶναι δικαίωμα τοῦ Λαοῦ μας. Ὅμως εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ σαρβοῦμε στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη ὡς φτωχοὶ συγγενεῖς, ἀναζητῶντας κάποιους «προστάτες» τοῦ κατεστημένου μας, ὅπως τὸ θέλει ἡ Δεξιά.

ε) Στὸ μεγάλο θέμα τῆς ἐξυγίανσης τῆς δημοσίας ζωῆς, ἡ Δεξιά ἀρνήθηκε νὰ ἀπαλλάξει τὸν ὀργανισμό τοῦ Ἔθνους ἀπ' τὸ μολυσμένο αἷμα τῆς δικτατορίας, δὲν ἔκανε δηλαδὴ τὴν ἐπιβαλλόμενη ἀποχωντοποίηση. Δὲν ὀνοεῖ τὸ φάκελο τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ προδότες καὶ οἱ ξένοι ὑποκινητές τους. Ἔτσι ἡ Δεξιά, ἠθικὰ ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς δικτατορίας, — ἀφοῦ ὅλοι οἱ πρωταῖσιοι προήλθαν ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς — εἶναι ὑπεύθυνη καὶ γιὰ τὴ σήψη τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ τὴ συντήρηση τῶν συνεπειῶν τῆς χουντικῆς προδοσίας, τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὸ Αἰγαίον.

στ) Ἡ Ε.Δ.Η.Κ. εἶναι ἀντίθετη μὲ τὴ Δεξιά, ποῦ προσφεύγει στὴ διαφθορὰ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡς μέθοδο γιὰ τὴν ἀπόκτηση καὶ διατήρηση τῆς ἐξουσίας. Ἔτσι ἡ ἠθικὴ εὐθύνη γιὰ τὸ

αίτοχος της αποστασίας του 1965 και της νεοαποστασίας του 1978 βαρύνει τη Δεξιά.

6. Τι μάς χωρίζει από την 'Αριστερά

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. ἀρνείται κάθε εἶδους δογματισμό, γιατί πιστεύει στήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί τήν ἀδιάκοπη ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας ἀπ' τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς τὸ συνθέτει τὸ άτομο καὶ ἡ ομάδα. Ἡ σύνθεσή του, ὅμως, περιέχει τὴν ἀντίθεση: Τὸ άτομο διεκδικεῖ τὸ δικαίωμα — ἡ ομάδα ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωση. Καὶ τὸ χρέος τῆς ὁργανωμένης κοινωνίας εἶναι νὰ συμφυλάινει τὸ δικαίωμα μὲ τὴν ὑποχρέωση. Αὐτὸ τὸ χρέος, ποῦ ὁδηγεῖ στὴν καθολικὴ κοινωνικὴ εὐημερία, δὲν μπορεῖ νὰ ἐκπληρωθεῖ μὲ τὴν ὑπάσπγῃ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῆς ομάδας σὲ ἀποιοδότητο δογματικὸ κατεστημένο.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. δὲν εἶναι μαρξιστικὸ κόμμα, γιατί δὲν πιστεύει σὲ δόγματα καὶ ἀντιμάχεται τὴν τυραννία τῶν κάθε εἴδους κατεστημένων, δογματικῶν ἢ κοινωνικῶν. Δὲν διαπνέεται ὅμως καὶ ἀπὸ καμὴ μισαλλοδοξία.

Ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ μαρξισμὸς εἶναι μιὰ χρήσιμη κοινωνιολογικὴ θεωρία. Δὲν εἶναι ὅμως τὸ μοναδικὸ κλειδί γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε ἡ μοναδικὴ πιεθὶδα γιὰ τὴν πορεία του πρὸς τὸ μπρός. Ἡ πᾶλη τῶν τάξεων δὲν εἶναι ἡ μόνη κινητήρια δύναμη στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Οἱ κοινωνίες ἀναπτύσσονται ὄχι μόνο μὲ τὴ σύγκρουση καὶ τὴν ἀνατροπὴ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ διάλογο καὶ τὸ συμβιβασμό. Καὶ ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ πολυτιμότερο στοιχεῖο τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης.

Ὁ Σοσιαλισμὸς τῆς Ε.ΔΗ.Κ. πηγάζει βασικὰ ἀπ' τὴν ἀγάπη στὸν ἀνθρώπο καὶ τὴν προσήλωσή στὴν ἀνθρώπινη ἀλληλεγγύη. Γι' αὐτὸ ἡ Ε.ΔΗ.Κ., ὡς κόμμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ, δὲν εἶναι μαρξιστικὴ, ὅπως δὲν εἶναι ἐπίσης μαρξιστικὸ τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰαπωνίας καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. ἐξάλλου, πιστεύοντας στὴν ἐξέλιξη καὶ ὄχι στὴν ἀνατροπὴ, δὲν συγχέει τὴν ἐξελκτικὴ μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ καὶ, προσηλωμένη πάντοτε στὴν ἐλληνικὴ κοινωνικὴ πραγματικότητα, δὲν εισηγεῖται θεσμούς ποῦ εἶναι ξένοι πρὸς αὐτή.

Καταδικάζοντας τὴ μοναδιόστατη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ γιὰ τὴ Δεξιά, δὲν μπορεῖ νὰ τὴ δεχτεῖ καὶ γιὰ τὴν ἄκρα ἀριστερά. Ἡ

Ε.Δ.Η.Κ. δέν πιστεύει, άκόμα, ότι ή Έλλάδα πρέπει νά ένταχθεί στόν Τρίτο Κόσμο γιά νά διασφαλίσει τήν άνεξαρτησία της και τήν οικονομική της άνάπτυξη. Και τά δυό θά κατοχυρωθούν σ' ένα ισότιμο συνεταιρισμό μέ τούς Λαούς της Εύρώπης. Γιατί ή Χώρα μας και γεωγραφικά και ιστορικά και πολιτιστικά είναι Εύρώπη.

Ή Ε.Δ.Η.Κ. πιστεύει στη δύναμη του Έλληνικού Λαού και τή μοναδικότητα της γεωγραφικής μας θέσης. Γι' αυτό και δέν ζητάει «προσάτες» άπ' όποιοδήποτε σημείο του άριζοντα. Βλέπει όλους τούς Λαούς — μικρούς ή μεγάλους — συνασλητές και ισότιμους έταίρους, πού θά παλέψουν μαζί μέ τούς Έλληνες γιά τήν ύλοποίηση της ιδέας της ειρήνης και του σοσιαλισμού.

II Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

1. Ή Λαϊκή Κυριαρχία

Και τώρα πρέπει νά καθορισθεί στις γενικές της γραμμές ή στρατηγική της Ε.Δ.Η.Κ. γιά τήν ύλοποίηση τών ιδεολογικών της στόχων.

Πρωταρχικός στόχος γιά τήν Ε.Δ.Η.Κ. είναι ό άσταμάτητος άγώνας γιά τήν κατοχύρωση της Λαϊκής Κυριαρχίας.

α) Πρώτη προϋπόθεση είναι ή θέσπιση τίμιου έκλογικού νόμου, γιά νά μπορεί ή πλειοψηφία του Λαού νά κυβερνά και ή μειοψηφία νά ελέγχει. Πρέπει άκόμα νά κατοχυρωθεί ή μόνιμότητα του έκλογικού νόμου, γιατί χωρίς αύτή δέν μπορεί νά δημιουργηθούν κόμματα άρχών, πού νά είναι πιστά και όχι παραμορφωτικά κάτοπτρα της Κοινής Γνώμης.

β) Χωρίς ούσιαστική Τοπική Αυτόδιοίκηση δέν ύπάρχει Λαϊκή Κυριαρχία. Γι' αύτό, ή Τοπική Αυτόδιοίκηση, στόν πρώτο και στό δεύτερο βαθμό, θά αποκτήσει ύπόσταση μέ τήν άναγνώριση τών αρμοδιοτήτων πού της άνήκουν και τή χρήση τών πόρων πού της είναι άπαραίτητα.

Γιά τήν άντιμετώπιση τών προβλημάτων πού δημιουργεί ό γιγαντισμός της Πρωτεύουσας, της Θεσσαλονίκης και τών άλλων μεγαλουπόλεων πού βρίσκονται σέ άνάλογο στάδιο άνάπτυξης, επιβάλλεται νά δημιουργηθεί ό θεσμός

του «Όμοσπονδιακού Δήμου» με τις απαραίτητες αρμοδιότητες και τους αναγκαίους πόρους.

γ) Για να αποκτήσει πραγματική έκφραση η Λαϊκή Κυριαρχία, πρέπει επίσης η γεωγραφική περιφέρεια ν' αποτελέσει βασική μονάδα του κρατικού μηχανισμού. Κι αυτό θα επιτευχθεί με τη συγκρότηση των κατάλληλων θεσμών και οίρειτων οργάνων, που θα εκφράσουν τις απόψεις και τα συμφέροντα των διαφόρων περιφερειών της Χώρας. Έτσι, άλλωστε, θα εξασφαλιστεί η σύμμετρη ανάπτυξη τους, και θα πραγματοποιηθεί ούσιαστική Διοικητική και Οικονομική 'Αποκέντρωση.

δ) Η απελευθέρωση των Δημοσίων 'Υπηρεσιών απ' την κηδεμονία του Κόμματος που κυβερνά, ή εξυγίανσή τους και η κατοχύρωση της ούσιαστικής ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης αποτελούν επίσης απαραίτητη προϋπόθεση για την αποκατάσταση της Λαϊκής Κυριαρχίας. Και αυτά θα γίνουν με τις αναγκαίες συνταγματικές μεταρρυθμίσεις και την οργανωτική επανάσταση των Δημοσίων 'Υπηρεσιών που επιτρέπει η σύγχρονη τεχνολογία.

ε) Για να εκπληρώσουν την άριστολή τους οι Ένοπλες Δυνάμεις — που είναι η προστασία της Χώρας από κάθε έξωτερική επίβουλη — και να εξασφαλιστεί η αταλάντευτη προήλωση τους στα Δημοκρατικά Ιδεώδη, ώστε να εδρασηθεί ο άρρηκτος ψυχικός δεσμός του Λαού με το Ένοπλο τμήμα του, ή Ε.Δ.Η.Κ. θα θεσπίσει χωρίς καθυστέρηση τό θεσμό του «Κοινοβουλευτικού Έκπροσώπου» στις Ένοπλες Δυνάμεις μας, που ισχύει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, και θα καθιερώσει σύστημα για τη δημοκρατική εκπαίδευση των στελεχών τους.

2. Αφακίδευτη πολιτική ελευθερία

Τό Σύνταγμα του 1975 πρέπει ν' αλλάξει, γιατί φαλιδεύει τις πολιτικές ελευθερίες του Λαού μας.

Με τό καινούριο Σύνταγμα πρέπει να εξασφαλιστεί:

- α) Η αντικειμενική πληροφόρηση και ενημέρωση του Λαού
- β) Η ούσιαστική απελευθέρωση της γυναίκας και η πλήρης ισότητα των δύο φύλων
- γ) Η ολοκληρωτική αποδέσμευση του συνδικαλιστικού και

του συνεταιριστικού κινήματος απ' τον σημερινό θανάσιμο έναγκαλισμό του κομματικού κράτους

β) Η χειροφέτηση της Έκκλησίας απ' το Κράτος, ώστε να μπορέσει αδέσμευτη να επιτελέσει την αποστολή της

ε) Η χρηματοδότηση απ' τον κρατικό προϋπολογισμό των κομμάτων που θα έχουν οργανωθεί δημοκρατικά, για να αποκλεισθεί ή εξάρτηση της πολιτικής ζωής από ξένους ή ντόπιους ιδιοτελείς παράγοντες.

3. Κοινωνική Δικαιοσύνη

Για να οικοδομηθεί το «Κράτος της λαϊκής ευημερίας» πρέπει να απολλαγεί όριστικά ο Λαός από το άγχος της ανασφάλειας. Και αυτό θα υλοποιηθεί:

α) Με την καθολική ασφάλιση του πληθυσμού

β) Με την παροχή απ' το Κράτος σε όλους τους πολίτες υγειονομικής περίθαλψης, που να ανταποκρίνεται στα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα

γ) Με την κατοχύρωση του δικαιώματος της γεναίας για δωρεάν, ούσαρστική κι ελεύθερη παιδεία σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος.

δ) Με τη θέσπιση της υποχρέωσης του Κράτους για την εξασφάλιση ανθρώπινης στέγης.

ε) Με την αποφοροστική προστασία του δικαιώματος της εργασίας.

Το σημερινό άθος του εθνικού εισοδήματος επιτρέπει την πραγματοποίηση από άμεσα μέλλον όλων αυτών των στόχων.

4. Ο Έλεγχος στα μέσα παραγωγής

Η λαϊκή ευημερία δεν επιτυγχάνεται μόνο με τη δίκαιη κατανομή του εθνικού μας εισοδήματος. Χρειάζεται να εξασφαλιστεί παράλληλα και η συνεχής αύξηση του. Και τα δυο μαζί είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν αν τα μέσα παραγωγής μείνουν μόνο στον έλεγχο του ατόμου. Πρέπει να περιέλθουν στον έλεγχο του κοινωνικού συνόλου.

Κριτήριο της παραγωγικής δραστηριότητας δεν μπορεί να μείνει σ' όλες τις περιπτώσεις το κέρδος του ιδιώτη επιχειρηματία, αλλά η αύξηση του εθνικού προϊόντος. Όπου το ιδιωτικό συμφέρον αντιπαρατεύεται το κοινωνικό, το πρώτο πρέπει να

υποχωρήσει στο δεύτερο. Γι' αυτό το λόγο, τόσο το μέγεθος όσο και η κατεύθυνση των επενδύσεων δεν πρέπει να μείνουν στην ανέλεγκτη ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά επιβάλλεται να γενικευθεί ο κοινωνικός έλεγχος στα μέσα παραγωγής.

Αυτό θα γίνει με την υιοθέτηση «Πενταετούς Προγράμματος Αναπτύξεως», την κατάρτιση και την εκτέλεση του οποίου δεν θα αναλαμβάνει μόνο η Κυβέρνηση, αλλά θάχουν αποφασιστική συμμετοχή οι συνεταιριστικές, συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις, ή τοπική αυτοδιοίκηση και τα αιρετά περιφερειακά όργανα. Παράλληλα επιβάλλεται να δημιουργηθούν «δημόσιες επιχειρήσεις» όπου και όταν το επιβάλλει το κοινωνικό συμφέρον, και ακόμα να ενισχυθεί η ίδρυση συνεταιριστικών οργανώσεων για την ταχύτερη βιομηχανική και γεωργική ανάπτυξη.

Η Ε.Δ.Η.Κ. δέ θεωρεί αναγκαία την καθολική εθνικοποίηση των μέσων παραγωγής. Πιστεύει ότι είναι άρμόφορη για το κοινωνικό σύνολο, αλλά και ανέφικτη με τις σημερινές συνθήκες της ελληνικής οικονομίας, που χαρακτηρίζονται από την έλλειψη κατάλληλων επιτελείων για τη διοίκηση των εθνικοποιημένων επιχειρήσεων. Η εθνικοποίηση επιβάλλεται να προχωρήσει σταδιακά στους στρατηγικούς κλάδους της οικονομίας, όπου και όταν άρμιάζουν οι αντικειμενικές συνθήκες.

Η Ε.Δ.Η.Κ. άποσκαπει να πραγματοποιήσει ριζική αλλαγή στον τομέα της παραγωγής που είναι ήδη εθνικοποιημένος. Σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις — Τράπεζες, Όργανισμοί Δημοσίας Ύφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΑΤΑ, ΔΕΠ, Ολυμπιάκη Αεροπορία κτλ.), ή διοίκησή τους πρέπει να περιλαμβάνει με αποφασιστικές αρμοδιότητες στη λήψη αποφάσεων, αιρέτους εκπροσώπους των συνεταιριστικών, συνδικαλιστικών, επαγγελματικών και περιφερειακών οργανώσεων που σχετίζονται άμεσα με τη λειτουργία τους.

Έτσι μόνο θα πάψει η «εθνικοποίηση» να είναι κομματικοποίηση και οι δημόσιες επιχειρήσεις θα περάσουν στον έλεγχο του κοινωνικού συνόλου και όχι του κόμματος. Μ' αυτό τον τρόπο θα τεθεί όριστικό τέρμα στον τραγέλαφο του «κομματικού σοσιαλισμού» με τον οποίο το Κράτος της Δεξιάς νομίζει ότι παραπλανά το Λαό και υπηρετεί τα συμφέροντα του κατεστημένου.

Μέσα στα πλαίσια των γενικών αρχών που θα καθορίζει το «ανάπτυξιακό πρόγραμμα», η ιδιωτική πρωτοβουλία θα είναι ελεύθερη ν' αναπτύσσει τη δραστηριότητά της και ν' απολαμβάνει

νει τα κέρδη της επιτυχίας, αλλά και να υφίσταται τις ζημιές της ενδεχόμενης άποτυχίας της. Παράλληλα όμως θα θεσπισθεί ή συμμεταχθί στη Διοίκηση και τα κέρδη των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων, των εργαζομένων.

Η Ε.Δ.Η.Κ. θα περιβάλει με ιδιαίτερη στοργή τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τη βιοτεχνία, που καλλιεργεί την προσωπικότητα του ατόμου ως παραγωγού.

Στην αγροτική οικονομία ειδικότερα, η Ε.Δ.Η.Κ. θα καταστήσει το συνεταιρισμό βασικό μοχλό για τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής, της εμπορίας και βιομηχανικής επεξεργασίας των προϊόντων και για την απελευθέρωση του αγρότη απ' τη μάστιγα των μεσοζώντων. Η ασφάλιση της παραγωγής από κάθε κίνδυνο θα γενικευθεί, και ακόμα θα συστάθουν σ' όλες τις μεγάλες περιφέρειες «Εταιρείες Αγροτικής Ανάπτυξης» γιά ν' αποτελέσουν τὰ εύλιπτα όργανα στον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της οικονομίας της υπαίθρου. Τέλος, η Ε.Δ.Η.Κ. θα ολοκληρώσει τη μεγάλη αγροτική μεταρρύθμιση, ώστε να περιέλθουν στους αγρότες μας όλες οι αναπαλλοτριώτες ακόμα εκτάσεις — τὰ κάθε είδους «ταϊφήσια».

Ένας άλλος τομέας παραγωγής, που πρέπει τὸ ταχύτερο νὰ τεθεί υπό κοινωνικό έλεγχο, είναι ή συλλογή και διάδοση τῶν ειδύσεων — ή ενημέρωση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ Ε.Δ.Η.Κ. θὰ καταργήσει τὸ κυβερνητικό μονοπώλιο στη ραδιοφωνία και την τηλεόραση. Θὰ τις θέσει υπό τὸν έλεγχο όχι μόνο τῶν κομμάτων, αλλά και τῶν συνεταιριστικῶν, συνδικαλιστικῶν, επαγγελματικῶν και περιφερειακῶν οργανώσεων. Θὰ ἀλλάξει επίσης τὸν Τύπο ἀπ' τὴν οικονομική κεραική εξάρτηση, γιά νὰ τὸν καταστήσει ἀποφασιστικό παράγοντα τῆς πληροφόρησης και αντικειμενικῆς ενημέρωσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

5. Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος

Με τὴ σύγχρονη τεχνολογία στὰ χέρια τοῦ καπιταλισμοῦ, πού γέννησε τὴν ἀνέμελη «καταναλωτική κοινωνία», ἔχει δημιουργηθεῖ σὲ ὅλη τὴν ὕψηλο ἡμερος κίνδυνος καταστροφῆς τοῦ πολιτιστικοῦ και φυσικοῦ περιβάλλοντος. Κι αὐτὴ ἀκόμη ἡ διατήρηση τῆς ζωῆς πάνω στον πλανήτη βρίσκεται σὲ κίνδυνο. Γι' αὐτὰ, ὁ σοσιαλισμός, ὁ κοινωνικός έλεγχος δηλαδή τῶν μέσων παραγω-

γής, αποτελεί τόν μοναδικό δρόμο γιά τήν επίβιωση τού πολιτισμού καί τή διατήρηση τής ζωής στόν πλανήτη μας.

Ή Δεξιά, πού κυβερνά γιά πολλές δεκαετίες τώρα, άδιαφόρησε μπροστά στούς κινδύνους άπ' τή αύξηση τής σύγχρονης τεχνολογίας μέ τόν καπιταλισμό στή Χώρα μας, πού άδήγησε καί τήν Έλληνική Κοινωνία στήν καταναλωτική διαστροφή. Προκάλεσε τό ύδροκεφαλικό τέρας τής Πρωτεύουσας καί έμεινε άπλός θεατής μπροστά στή συνεχιζόμενη καταστροφή τού πολιτιστικού καί φυσικού περιβάλλοντος. Έτσι είναι υπεύθυνη γιati στό τελευταίο 25 χρόνια ή 'Ακρόπολη έπαθε μεγαλύτερη φθορά άπό όση τής προκάλεσαν οι 25 αιώνες πού πέρασαν. Ό Σαρωνικός καί ό Θερμαϊκός έχουν γίνει νεκρές θάλασσες, καί σέ λίγα χρόνια τήν ίδια τύχη θά πρέπει ίσως νά περιμένουμε γιά όλόκληρο τό Αιγαίο.

Ή Ε.Δ.Η.Κ. θά άσκήσει έλεγκληρωμένη πολιτική προστασίας τού πολιτιστικού καί φυσικού περιβάλλοντος, άχι βέβαια γιά νά σταματήσει τήν παραγωγική δραστηριότητα, αλλά γιά νά τή θέσει κάτω άπό κοινωνικό έλεγχο.

Β. Ή συνεχής βελτίωση τής ποιότητας τής ζωής

Ή άνοδος τού βιοτικού επιπέδου — τού κατά κεφαλήν έθνικού εισοδήματος — δέν άποτελεί αύτοσκοπό. Είναι προϋπόθεση γιά τή συνεχή βελτίωση τής ποιότητας τής ζωής, μέ τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη συμμετοχή τού λαού στήν άπάλαση καί τήν άνάπτυξη τού πολιτιστικού επιπέδου (κουλτούρα - ψυχαγωγία - άθλητισμός). Γι' αυτό επιβάλλεται σ' όλες τίς πόλεις καί τά κεφαλοχώρια ν' άπλωθεί ένα δίκτυο άπό πολιτιστικό κέντρα.

Οι άνθρωποι τών γραμμάτων καί τών τεχνών επιβάλλεται νά πάρουν τή θέση πού τούς άρμόζει στήν κοινωνική διάρθρωση, μέ τή δημιουργία τών κατάλληλων θεσμών καί τήν άπαλλαγή τοις άπ' τό άγχος τής επίβιωσης.

Ή μέριμνα γιά τήν μετασχολική μόρφωση καί εκπαίδευση πρέπει ν' άποτελέσει τό μοχλό γιά τή συνεχή άνοδο τού πολιτιστικού επιπέδου τού λαού στις πόλεις καί τήν ύπαιθρο. Καί γιά τή νεολαία μας πρέπει νά εξασφαλισθεί ή άπελευθέρωση άπ' τό δεσμά τών κοινωνικών καί δογματικών καταστημένων, ώστε νά νιώσει πραγματικά ελεύθερη καί νά γίνει πρωτοπόρος στόν άγώνα γιά τήν άνανέωση.

7. Η εξωτερική πολιτική

Η Ε.Δ.Η.Κ. αποκλείει κάθε μονοδιάστατη πολιτική. Το δόγμα «άνηκουμε στη Δύση» μός κάνει υποταλείς τών συμμάχων, μερικοί άπ' τούς όποιους έπιβουλεύονται άκόμα και την έδαφική μας άκεραιότητα. Έπιβάλλεται, συνεπώς, τό Έθνος ν' άκολουθήσει πολυδιάστατη πολιτική ίσης φίλιας και συνεργασίας με κάθε κράτος πού σέβεται τό διεθνές δίκαιο και εργάζεται για την ειρήνη.

Η Ε.Δ.Η.Κ. δέ δέχεται ν' άνήκει ή Ελλάδα σε συμμαχίες πού, άντί νά εξασφαλίζουν την έθνηκή κυριαρχία και την έδαφική άκεραιότητα της Χώρας, άποτελοούν άντίθετα κίνδυνο για τή φαλκίδευσή τους.

Δέ δέχεται, άκόμα, ή Ελλάδα νά μπει στην ΕΟΚ, παρά μόνο σάν ίσότημος έταίρος. Γι' αυτό θά άντάραξει στην επικύρωση όποιουδήποτε συμφωνίας για την ένταξη μας πού δέν ικανοποιεί αυτή τή βασική προϋπόθεση. Και θά αξιώσει τή διενέργεια δημοψηφίσματος για νά αποφασίσει, άφού ενημερωθεί σωστά, ό κυρίαρχος Έλληνικός λαός.

Η Ε.Δ.Η.Κ. φιλοδοξεί νά συμβάλει στη μεγάλη προσπάθεια για την ένοποίηση της Εύρώπης, όστε νά μπορέσει ό Έλληνικός μαζί με τούς άλλους Εύρωπαϊκούς λαούς, νά άγωνιστεί για τή δημιουργία μός κοινοτικής κοινωνίας, πού θά βασίζεται στην έλευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη. Και θά είναι ή ύλοποίηση της δημοκρατικής σοσιαλιστικής ιδέας — μός κοινωνίας δηλαδή πραγματικά ανθρώπινης, πού θ' άποτελέσει τή μεγαλύτερη προσφορά της Εύρώπης για την κατοχύρωση της Παγκόσμιας Ειρήνης.

8. Τό μέλλον του Έλληνισμού

Η Δεξιά — πού τόσο βιάζεται νά μός έντάξει στην Ένωμένη Εύρώπη — άδιαφόρησε για την επικίνδυνη εξέλιξη του δημογραφικού μας προβλήματος και προκάλεσε την αίμορραγία της μετανάστευσης. Παραμέλησε νά αξιοποιήσει τόν Έλληνισμό της διασποράς και άγνόησε τό τεράστιο κεφάλαιο του έπιστημονικού μας δυναμικού πού βρίσκεται στο Έξωτερικό.

Η Ε.Δ.Η.Κ. θεωρεί ότι τό μέλλον του Έλληνισμού και ή βελτίωση της ποιότητας της ζωής του στηρίζονται στη σωστή άντιμετώπιση αύτών τών προβλημάτων. Και πρός αυτά θά στρέψει άμέριστη την προσοχή της.

III. ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

1. Άπευθυνόμαστε σέ όλους τούς Έλληνες

Περνάμε μιά κρίσιμη περίοδο τής Ιστορίας μας, πού μόνο οι τυφλοί και οι ένοχοι δέν μπορούν ή δέ θέλουν ν' αντιληφθούν και προσπαθούν νά τή συγκυλώσουν. Άμφισβητείται διεθνώς και αúτ ή άκεία ή έδαφική άκεραιότητα τής Χώρας. Και δοκιμάζεται σοβαρά τό δημοκρατικό μας πολιτεύμα.

Είναι ή ώρα τών μεγάλων αποφάσεων! Γι' αυτές τις αποφάσεις ή Ε.Δ.Η.Κ. άπευθόνεται σ' όλους τούς ομοιωτάς Έλληνες, πού τήν προκοπή τους τήν όραματίζονται μέσα στά πλαίσια του συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου και πιστεύουν στην Έλλάδα. Τούς καλεί νά πυκνώσουν τις τάξεις της. Γιά ν' άποτελέσει τόν πολιτικό τους έκφραστή και νά υλοποιήσει τούς βεολογικούς και πολιτιστικούς στόχους πού καθορίζονται σέ τούτη τή Διακήρυξη. Γιά νά πραγματοποιήσει τό βεολικό του Έλληνικού Δημοκρατικού Σοσιαλισμού.

2. Η Ε.Δ.Η.Κ. όδηγός στη μεγάλη έξάρμηση

Η Ε.Δ.Η.Κ., όάν Κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, είναι κόμμα άρχών, δέν είναι άρχηγικό. Η κομματική βάση είναι κυρίαρχη. Η άνοδος στην κλίμακα τής κομματικής Ιεραρχίας έξαρτάται άπ' τις Ικανότητες και τήν προσφορά του κάθε στελέχους.

Θέλει και είναι άποφασισμένη, τώρα πού πέρασε νικηφόρα τή δοκιμασία τής αυτοκάθαρσης, νά άλοκληρώσει τή δημοκρατική της όργάνωση. Θέλει σ' όλα τά κλίμακια του κόμματος νά άποφασίζει ή πλειοψηφία και νά έλέγχει ή μειοψηφία. Θέλει νά γίνει υπόδειγμα δημοκρατικού κόμματος στην Έλλάδα.

Γι' αυτό καλεί όλα τά στελέχη και τούς άποδοús της, πού είναι σήμερα έξω άπό τις τάξεις της ή άδρανοούν, νά επιστρέψουν τό ταχύτερο.

Γι' αυτό — άξιολογώνοντας τις πικρές έμπειρίες άπό τις πολιτισασπάσεις του παρελθόντος — καλεί όλους τούς άληθινούς άποδοús του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού νά συσπερασθούν και νά πυκνώσουν τις τάξεις της.

Γιá νά αναλάβουν, ισότιμα με όσους βρίσκονται ήδη σ' αυτές,

υπεύθυνη θέση στην προσπάθεια για την ανασύσταση του κόμμα-
τος. Και να το καταστήσουν, έτσι, τον οδηγό στο νέο μεγάλο
εξέλιγμα για το δρόμο που οδηγεί στο κράτος της λαϊκής
εξουσίας, στο κράτος του δημοκρατικού σοσιαλισμού της αληθι-
νης δημοκρατίας!

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 1978

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΖΙΓΔΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

